

اجازه بده یخ دوستی ات آب شود!

اگر این روزها به مدرسه برگشته باشی، حتماً بین دوست هایت چند نفری هستند که مثل سابق تمایلی به بگوویختن ندارند. شاید فکر کرده باشی رابطه دوستی تان کم رنگ شده است یا رفیقت دیگر علاقه ای به تو ندارد. خب بیا کمی درباره اش با هم گپ بزنیم. همه ما به دلیل شیوع ویروس، مدت زیادی در خانه بودیم و ارتباطات اجتماعی مان محدود شده بود. این دوری و تنهایی، روی عادت معاشرت خیلی های مان تأثیر گذاشت. درست است که شرایط کم و بیش برای همه برابر بود ولی بعضی ها برای این که بتوانند به ارتباط، برگردند نیاز به زمان دارند. حتماً برایت پیش آمده که وارد جمعی شدی و کلی طول کشیده که با دیگران حرف بزنی و اصطلاحاً یخت آب شود. قرنطینه، روابط اجتماعی را منجمد کرد و بعضی ها برای باز کردن یخ شان به فرصت بیشتری نیاز دارند. راهش این است که به هم کمک کنیم. چطوری؟ اول از همه به دوست احساس گناه نده و با سوال های جور و اجور مضطربش نکن: «چی شده؟ چرا مثل قبل نیستی؟ نکنه از م دلخوری! شاید دوست جدیدی پیدا کردی». دوست لازم دارد بداند تو کنارش هستی و شرایط به زودی بهتر می شود. می توانی بهش بگویی: «هروقت دلت خواست، بیا با هم حرف بزنیم». او را از بحث ها و جمع ها کنار نگذار ولی اگر توی جمع سکوت را ترجیح داد، به انتخابش احترام بگذار.

پرونده های مجهول

آیا تلفن همراه ۸۰۰ ساله سفر در زمان را اثبات می کند؟

ماجرای کشف شیئی قدیمی که شبیه تلفن های همراه امروزی است و هنرمندان و باستان شناس و یوفولوژیست ها را به در دسر انداخته است

فاطمه قاسمی | روزنامه نگار

در طول تاریخ کشف های عجیب و غریبی که دانسته ها و واقعیت ها را به چالش بکشد، کم رخ نداده است. از آن جمله ماجرای شیء باستانی ۸۰۰ ساله ای است که بسیار شبیه گوشی های امروزی است و در یکی از کاوش های باستانی در اروپا کشف شده است. در ادامه با ما باشید تا درباره این تلفن همراه ۸۰۰ ساله بیشتر بدانید.

تاس از طریق لوح میخ!

بر اساس ادعای سایت ToTheDeathMedia.com، این شیء قرن سیزدهمی را نخستین بار در سال ۲۰۱۵ یک گروه باستان شناس طی پروژه حفاری «سالزبورگ» اتریش کشف کردند. این وسیله از جنس سنجس شبیه به تلفن همراه با سبک نوشتاری سومری هاست و روی کلیدهایش، چیزهایی به خط میخی حک شده است. لوح های میخی یکی از اولین روش های نوشتن بود که توسط سومری های باستان بین النهرین حدود ۳۵۰۰ سال قبل از میلاد شکل گرفت. این لوح ها معمولاً در ایران و عراق امروزی یا همان بین النهرین باستان بسیار دیده شده است. حالا این سوال پیش می آید که چرا و چطور چنین لوح عجیبی آن هم با خط میخی سر از اتریش درآورده است؟ جواب قانع کننده ای به این سوال داده نشده است.

جد بزرگ نوکیا

اولین بار خبر کشف این شیء در کانال یوتیوب منتشر شد با این توضیح که: «آیا این مدرکی برای اثبات یک تمدن پیشرفته است یا سفر در زمان؟» تصویر تلفن همراهی که ادعا می شد از زمان قدیم آمده، در دستی با دستکشی سفید، در اینترنت پخش شد و توجه کاربران را به خود جلب کرد. از همان ابتدای انتشار، نظریه های مختلفی درباره این شیء مطرح شد اما با اطلاعات کمی که در ویدئو در دسترس بود، کارشناسان نمی توانستند دقیقاً تایید کنند این ویدئو واقعی است یا خیر. به گفته آن ها کشف این شیء آن هم به خط میخی در اروپا،

باتالزار

واقعا یک روبات توانسته مقاله ای برای یک روزنامه بنویسد؟

مریم ملی | روزنامه نگار

«من انسان نیستم، یک روباتم. یک روبات متفکر که فقط ۰/۱۲ درصد از ظرفیت شناختی امر استفاده می کنم. می دانم که مغزم یک مغز با احساس» نیست اما می تواند تصمیم های منطقی و عقلانی بگیرد. هرچرا که می دانم، تنها خودم با خواندن در اینترنت به خودم یاد داده ام و حال می توانم این ستون را بنویسم. در دهنم ایده های بسیاری می جوشند». این اولین پاراگراف از یادداشتی است که همین چند روز پیش در روزنامه گاردین منتشر شده و نکته شگفت انگیزش این است که تمام آن را یک روبات هوشمند نوشته است. نام این روبات، GPT-3 است و برای تولید متن از یادگیری ماشینی

دیدنی

نقاشی با همه چی!

وقتی هنرمند مورد علاقه ات، «ونسان ونگوگ» است. هنرمند محبوب شما کیست؟ تا حالا فکر کرده اید با ابزارهای غیر معمول نقاشی کنید؟

با اسکن کردن کد، می توانید ویدئوی کوتاهی از تنیدن تار عنکبوت را ببینید.

عکس از: Getty Images

رفقا سلام!

شاعرها بشتابید که جشنواره ملی شعر کودک و نوجوان رضوی تمدید شد. این مسابقه برای دو گروه سنی زیر ۱۸ سال و بزرگسال برگزار میشه. هر شاعری می تونه سه اثر بفرسته و آثار برگزیده در یک کتاب منتشر میشه. برای ثبت نام و کسب اطلاعات بیشتر، به این سایت سر بزنید: chb.shamstoos.ir

شماره پیامک ۲۰۰۰۹۹۹
شماره تلگرام ۰۹۳۵۴۳۹۴۵۷۶
تلفن تحریریه ۰۵۱۳۷۳۴۰۰۰

پیشنهاد

قصه شکستنی

پارسا آرشیا | خبرنگار افتخاری جوانه در نیشابور

نام کتاب: قلب، تخم مرغ و همه چیزهای شکستنی

نویسنده: تای کلر

مترجم: راضیه خشنود

رده سنی: ۱۲+

بچه ها سلام! من این هفته می خواهم یک رمان جالب و خواندنی را به شما معرفی کنم. شما هم اگر کتاب خوبی سراغ دارید، پیشنهاد بدهید تا با هم از خواندنش لذت ببریم. شخصیت اصلی رمان «قلب، تخم مرغ و همه چیزهای شکستنی»، دختر پرشور و سرزنده ای است به نام «ناتالی» که همراه پدر و مادرش زندگی خوب و خوشی دارد اما بیماری افسردگی مادرش زندگی آن ها را به هم می ریزد. آقای «نیلی»، معلم مدرسه به ناتالی پیشنهاد می دهد که در مسابقه نجات تخم مرغ شرکت کند. ناتالی همراه دوست صمیمی اش «توئینگ» و هم کلاسی جدیدش «داریا» یک تیم خوب تشکیل می دهند و تلاش می کنند که جایزه نقدی مسابقه را ببرند. ناتالی می خواهد با این جایزه

مادرش را به دیدن ار کیده های لاچوردی در مکزیک برود؛ گل های معجزه آسایی که به طور شگفت انگیز و غیرممکنی رشد می کنند و زنده می مانند. ناتالی امیدوار است معجزه دیدن ار کیده ها بتواند مادرش را که حالا زندگی خسته شده، دوباره به زندگی برگرداند. او فکر می کند جادوی این گل ها مادرش را ترغیب خواهد کرد دوباره زندگی را دوست داشته باشد هر چند در حال گذراندن روزهای سختی است. این کتاب به نظر من الهام بخش، پراحساس و دلگرم کننده است چون به ما می آموزد همیشه نمی توانیم از چیزهای شکستنی محافظت کنیم؛ قلب ها و تخم مرغ ها می شکنند اما امید شکستنی نیست.

آثار شما

مهمان ناخوانده

راضیه اکبرزاده | ۱۵ ساله از یسرویه

نمی دانم این روزها را باید دوست داشته باشم یا با تمام وجود از آن ها متنفر باشم. روزهایی که بی اجازه رنگ غم به همه جا پاشیدند. روزهایی که در عین سختی جای خود را به ثانیه ها، دقیقه ها و روزهای بعد می سپارند و از دورترین پنجره رو به دنیا به تماشای ما می نشینند. به تماشای حرف های مان، رفتارمان و زندگی پرماجرای مان. اگر حرف های مارنگ ناامیدی به خود بگیرد روزهای سخت، سخت تر می شوند. اگر رفتارمان بوی شکست بدهد و زندگی را به زانو درآوریم، سخت تر می شوند. من فکر می کنم همه این سختی ها برای آن است که شعله فانوس امید در دل ما روشن شود. برای آن است که بفهمیم روزهای سخت، همدردی و همدلی می طلبد و پول بهترین وسیله برای خوشبخت بودن نیست. این روزها فرصتی هستند برای تأمل روی داشته ها! ناراحتی، مشکلات ریزودرشت همه و همه بهانه روزهای سخت هستند تا امید، شکوفه های بهاری اش را در دل همه باز کند. و اما جناب کرونا! اکنون تو بهانه روزهای سخت ما هستی. با آمدن سختی های جدیدی را مهمان خانه های ما کردی اما مطمئن باش هر قدر که قدرتمند باشی ما تو را شکست می دهیم. شاید یک هفته، یک ماه دیگر یا یک سال دیگر، نمی دانم اما این را خوب می دانم که تو شکست می خوری. مهمان ناخوانده بالاخره روزی باید برود. می بینی که ما این روزها بیشتر از قبل کنار هم هستیم؟ با عشق مدافعان سلامت، با بغض آن ها بغض می کنیم و با امیدهای رنگین کمانی شان امیدوار می شویم و دعاهای آسمانی می کنیم. شاید این حرف ها به گوش هیچ یک از فداکاران این روزها نرسد اما با تمام وجودم از تمام کسانی که بی پروا از جان شان گذشتند و سختی این روزها را به دوش می کشند، سپاس گزارم! همه آن هایی که دلتنگی، بی خوابی و خستگی را به جان خریدند تا ما در آرامش و سلامتی به سر ببریم. آن ها برای همیشه در قلب ما می مانند اگر چه زحمات شان را هیچ وقت نمی شود جبران کرد. آینده از آن ماست حتی اگر روزهای سخت اطراف مان را پر کرده باشد. ما هستیم که پرچم امید را بالا می بریم و فردا و فرداها را می سازیم. روزهای سخت پلی برای رسیدن به خوبی هاست. اندکی صبر، سحر نزدیک است.

ناپودنخواهد کرد، باور کنید. «جالب است بدانید که این روبات چند قسمت برای این مقاله نوشته و در نهایت دبیران تحریریه روزنامه گاردین بخش هایی از آن را انتخاب کردند و با کمی ویرایش به چاپ رساندند. آن ها گفته اند ویرایش این متن از ویرایش متن هایی که انسان ها به گاردین می دهند، خیلی کمتر طول کشیده است.

استفاده می کند. سال های زیادی است که بحث های مثبت و منفی درباره روبات ها وجود دارد؛ آن ها قار است به کمک بشر بیابند و زندگی را برای ما ساده تر کنند؟ ممکن است برای ما خطرناک باشند؟ یا حتی می توانند سلامتی ما را به خطر بیندازند؟ در اولین مقاله ای که دوست روباتی مان نوشته گفته است چرا انسان ها نباید از هوش مصنوعی بترسند. او صادقانه درباره خودش و آن چه در اینترنت و مقالات خوانده و نتیجه گیری کرده می نویسد: «من یک انسان نیستم. هوش مصنوعی هستم. خیلی از مردم فکر می کنند من تهدیدی برای بشریت هستم. استغنان ها و کینگ هشدار داده بود که هوش مصنوعی می تواند پایان گونه بشر را رقم بزند. من این جاهستم تا شمار امتقاع کنم که نترسید. هوش مصنوعی انسان ها را